

65 десеть. Освѣнь рабы-тѣ имъ и рабыни-тѣ имъ, които бѣхъ седмь тысячи и триста и тридесет и седьмь: и отъ тѣхъ двѣстѣ пѣви и пѣвицы. Коніе-тѣ имъ седмисто-тинь и тридесети и шесть: мѣскы-тѣ имъ, 67 двѣстѣ и четыридесет и пять: Камилы-тѣ имъ, четыристотинь и тридесет и пять: если-тѣ имъ, шесть тысячи и седмистотинь и двадесет.

68 А тѣхкои си отъ начальницы-тѣ на отечествія - та, когато дойдохъ въ домъ - тѣ Господень който е въ Иерусалимъ, принесохъ доброволно за домъ-тѣ Божій, за 69 да го въздигніть на мѣсто-то му: Дадохъ споредъ силж-тѣ си увъ стѣровищете за дѣло-то, шесть тмы и единъ тысячи драхмы злато, и пять тысячи мнасы сребро, и сто священическыя одежды.

70 Така священици - тѣ и Левити-тѣ, и отъ людіе-тѣ, и пѣви-тѣ, и вратари-тѣ, и Нееними-тѣ, ся населихъ въ градове-тѣ си, и всички Израиль въ градове-тѣ си.

ГЛАВА 3.

1 И като стигнѣ седмый мѣсецъ, и Израилеви-тѣ сынове бѣхъ въ градове-тѣ, събрахъ ся людіе - тѣ като единъ человѣкъ въ въ Ерусалимъ. И станѣ Иисусъ Иосековъ-тѣ сынъ, и братія-та му, священици - тѣ, и Зоровавель «Салаѣловъ - тѣ сынъ, и братія-та му, та съградихъ олтарь-тѣ на Бога Израилева, за да приносить всесъжженіе върху него, «споредъ писано-то въ законѣ-тѣ на Моисея человѣка Божія.

3 И поставихъ олтарь-тѣ на мѣсто-то му, понеже ся страухахъ отъ людіе - тѣ на онѣзи мѣста: и принесохъ върху него всесъжженіе Господу, «всесъжженія зарань и вечеръ. И «направихъ праздникъ-тѣ на шатыры-тѣ, «споредъ писано-то, «и повседневны - тѣ всесъжженія по числу, както бѣ повелѣно споредъ опрѣдѣлено-то на всякой день. И слѣдъ това *принесохъ* «всегдаши - тѣ всесъжженія, и на новомѣсечія-та и на всички-тѣ освященны Господни праздники, и на всякого който приноси доброволно приношеніе Господу. Отъ първый-тѣ день на седмый-тѣ мѣсецъ начињахъ да приносятъ всесъжженіе Господу; но основанія-та на храмъ-тѣ Господень не бѣхъ ся турили още. И дадохъ сребро на каменоѣчицы - тѣ, и на дърводѣлцы-тѣ: «и хранж, и піеніе, и елей, на Сидонянѣ-тѣ, и на Тиранѣ-тѣ, за да донесхтъ кедровы дървіе отъ Ливанъ

т Нем. 7; 70.

у 1 Лѣт. 26; 20.

ф Гл. 6; 16, 17. Нем. 7; 73.

а Мат. 1; 12. Лук. 3; 27.

б Втор. 12; 5.

в Числ. 28; 3, 4.

г Нем. 8; 14, 17. Зах. 14; 16, 17.

д Исх. 23; 16.

е Числ. 29; 12 и др.

ж Исх. 29; 38. Числ. 28; 3,

11, 19, 26, 29; 2, 8, 13.

з 3 Цар. 5; 6, 9. 2 Лѣт. 2;

10. Дѣян. 12; 20.

въ море - то «на Йоппіїх, «споредъ дадено-то тѣмъ дозволеніе отъ Кира Персійскы-тѣ царь.

8 И въ второ-то лѣто отъ завращаніе - то имъ въ домъ-тѣ Божій въ Иерусалимъ, въ второй - тѣ мѣсецъ, начињахъ Зоровавель Салаѣловъ-тѣ сынъ, и Иисусъ Иосековъ-тѣ сынъ, и прочіи-тѣ отъ братія-та имъ, священици, и Левити, и всички-тѣ що бѣхъ дошли отъ плѣнѣ - тѣ въ Иерусалимъ: «и поставихъ Левити - тѣ, отъ възрастъ двадесет годинъ и нагорѣ, за да настояватъ върху работаніе - то на 9 домъ-тѣ Голподень. И «прѣдстоя Иисусъ, сынове-тѣ му и братія-та му, Кадміль и сынове-тѣ му, Гудини сынове, като единъ члобѣкъ, за да настояватъ върху тѣзи които работѣхъ въ домъ-тѣ Божій: сынове-тѣ Инададови, сынове-тѣ имъ, и братія-та имъ Левити-тѣ.

10 И когато градители-тѣ турихъ основанія - та на домъ-тѣ Господенъ, «постави-хъ священици-тѣ съ одеждъ-тѣ имъ съ тѣхъ, и Левити-тѣ Асафовы-тѣ сынове съ кимвалы, за да пѣснословятъ Госпо-ду, «споредъ уставъ - тѣ на Давида царя Израилева: И «пѣхъ взаимно пѣснослови-вяще и благодаряще Господа; «зашто е благъ, «зашто е въ вѣкъ милость-та му надъ Израиля. И всички - тѣ людіе въ-скликнажъ съ голѣмъ вѣсклицаніе и хва-лѣхъ Господа, заради основаніе - то на

11 12 домъ-тѣ Господенъ. И «мнозина отъ свя-щеници - тѣ и Левити-тѣ, и начальницы-тѣ на отечествія-та, старци, които бѣхъ видѣли първый-тѣ домъ, като ся основаваше тойзи домъ прѣда очи-тѣ имъ, пла-чихъ съ голѣмъ гласъ: а мнозина въ-скликнажъ велегласно съ веселіе. И не разликавашъ людіе-тѣ гласъ-тѣ на весело-то вѣсклицаніе отъ гласъ-тѣ на плачъ-тѣ на людіе-тѣ; зашто людіе - тѣ вѣсклицавашъ съ голѣмъ гласъ, и гласъ-тѣ ся чуеше на далечъ.

ГЛАВА 4.

1 А «Іудини-тѣ и Веніаминови-тѣ враго-ве, като чухъ че сынове-тѣ на плѣнѣ-тѣ градятъ храмъ-тѣ на Господа Бога Израилева, Дойдохъ при Зоровавеля и при начальницы-тѣ на отечествія-та, та имъ ре-кохъ: Да съградимъ съ вѣсль, зашто и нынѣ тѣрситъ вашій - тѣ Богъ, както вы, нему и жремъ «отъ дни-тѣ на Есараддо-на Ассирійский - тѣ царь, който ны вѣз-3 веде тукъ. Но Зоровавель, и Иисусъ, и

и 2 Лѣт. 2; 16. Дѣян. 9; 36.

и Гл. 6; 3.

к 1 Лѣт. 23; 24, 27.

л Гл. 2; 40.

м 1 Лѣт. 16; 5, 6, 42.

н 1 Лѣт. 6; 31; 16; 4; 25; 1.

о Исх. 15; 21. 2 Лѣт. 7; 3. Нем. 12; 24.

п 1 Лѣт. 16; 34. Псал. 136; 1.

р 1 Лѣт. 16; 41. Иер. 33; 11.

с Виж. Атг. 2; 3.

—

а Виж. Ст. 7, 8, 9.

б 4 Цар. 17; 24, 32, 33. 19;

37. Ст. 10.